

Dama Krzyża Wielkiego Orderu Odrodzenia Polski

W kwietniu 2001 roku otrzymałem list z Waszyngtonu od Zofii Korbońskiej, którą zapamiętałem z polskich audycji Głosu Ameryki jako Zofię Orłowską. W liście Korbońska napisała:

Jestem ostatnią chyba z żyjących jeszcze – w każdym razie tu, w Ameryce – osób z pierwszego zespołu polskiej sekcji Głosu Ameryki, z roku 1948, kiedy to rozgłośnia ta stała się jedną z broni rządu USA w zimnej wojnie z Sowietami.

Po lekturze listu nie miałem wątpliwości, iż muszę bliżej poznać osobę, której głos doskonale pamiętałem. Przy okazji wizyty Zofii Korbońskiej w Polsce w maju i czerwcu 2001 roku doszło do powstania poniższego wywiadu poświęconego pierwszym latom działalności radia.

JJ - Jarosław Jędrzejczak – Zofia Korbońska rozpoczęła pracę w głosie Ameryki w kwietniu 1948 roku. Po sławnej ucieczce z Polski przywódców mikołajczykowskiego PSL, a wśród nich jej męża Stefana Korbońskiego i jej samej. Państwo Korbońscy w listopadzie 1947 roku znaleźli się w Stanach Zjednoczonych. Stefan Korboński, jeden z założycieli Polskiego Państwa Podziemnego, członek Komendy Głównej Armii Krajowej, szef Walki Cywilnej i ostatni Delegat Rządu na Kraj, był po wojnie w latach 1945 –1947 prezesem PSL na miasto Warszawę oraz posłem na Sejm z ramienia ludowców. Zagrożeni aresztowaniem (po raz pierwszy aresztowani w 1945 roku i uwolnieni po przybyciu do kraju Mikołajczyka), postanowili opuścić kraj, by kontynuować walkę z Sowietami i narzuconym Polsce reżymem komunistycznym na wolnym Zachodzie.

Jak doszło do rozpoczęcia przez Panią pracy w Polskiej Sekcji VOA?